

Zbornik sudske prakse

Predmet C-103/14

Bronius Jakutis

i

Kretingalės kooperatinė ŽŪB

protiv

Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos

i

Lietuvos valstybė

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Uredba (EZ) br. 73/2009 – Članak 7. stavak 1., 10. stavak 1., 121. i 132. stavak 2. – Provedbeni akti te uredbe – Valjanost u pogledu UFEU-a Akta o pristupanju iz 2003. i načela nediskriminacije, pravne sigurnosti, zaštite legitimnih očekivanja i dobre uprave – Modulacija izravnih plaćanja dodijeljenih poljoprivrednicima – Smanjenje iznosa – Razina izravnih plaćanja primjenjiva u državama članicama Europske zajednice u njezinu sastavu na dan 30. travnja 2004. i u državama članicama koje su pristupile Zajednici 1. svibnja 2004. – Neobjavljivanje i nepostojanje obrazloženja“

Sažetak – Presuda Suda (četvrto vijeće) od 12. studenoga 2015.

1. *Pravo Europske unije – Tumačenje – Metode – Doslovno, sustavno i teleološko tumačenje*

(Uredba Vijeća br. 73/2009, čl. 10., čl. 121. i čl. 132. st. 2.)

2. *Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika – Programi izravne potpore – Zajednička pravila – Modulacija izravnih plaćanja dodijeljenih poljoprivrednicima u državama članicama koje su pristupile Europskoj uniji u 2004. – Smanjenje dodatnih nacionalnih izravnih plaćanja – Primjenjiva razina izravnih plaćanja u starim i novim državama članicama – Pravila o primjeni*

(Akt o pristupanju iz 2003.; Uredba Vijeća br. 73/2009, čl. 7. st. 1., čl. 10. st. 1. i čl. 121.)

3. *Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika – Programi izravne potpore – Zajednička pravila – Modulacija izravnih plaćanja dodijeljenih poljoprivrednicima u državama članicama koje su pristupile Europskoj uniji u 2004. – Smanjenje dodatnih nacionalnih izravnih plaćanja – Obveza Komisije da poštuje paralelizam između modulacije izravnih plaćanja i modulacije dodatnih nacionalnih izravnih plaćanja – Doseg*

(Akt o pristupanju iz 2003., Prilog II, poglavlje 6, A, t. 27. podt. (b); Uredbe Vijeća br. 1259/1999, čl. 1.c, i br. 73/2009, uvodna izjava 17. i čl. 7. st. 1. i 2., čl. 10. st. 2. i čl. 132. st. 2. i st. 5. do 8.)

4. *Pravo Europske unije – Tumačenje – Višejezični tekstovi – Ujednačeno tumačenje – Odstupanja između različitih jezičnih verzija – Uzimanje u obzir opće strukture i krajnjeg cilja propisa*

(Uredba Vijeća br. 1259/1999, čl. 1.c st. 2.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 52., 93.)

2. Članke 7. stavak 1., 10. stavak 1. i 121. Uredbe br. 73/2009 o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, treba tumačiti na način da pojam „razina izravnih plaćanja koja se primjenjuje u državama članicama koje nisu nove države članice“ valja shvatiti na način da je ta razina u 2012. godini iznosila 90% razine svih izravnih plaćanja te da pojam „razina izravnih plaćanja u novim državama članicama“ treba shvatiti na način da je potonja razina za 2012. godinu bila jednaka razini u državama članicama Europske zajednice u njezinu sastavu na dan 30. travnja 2004. Naime, upućivanje na razinu izravnih plaćanja koja se primjenjuje u državama članicama koje nisu nove države članice, iz članka 10.i 121. Uredbe br. 73/2009, je u pravo Unije unesena Aktom o uvjetima pristupanja Europskoj uniji Češke Republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Mađarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije i Republike Slovačke, kako bi se uredilo postupno uvođenje izravnih plaćanja u novim državama članicama. U tom pogledu, imajući u vidu da veza uspostavljena između odgovarajućih razina izravnih plaćanja proizlazi iz spomenutog Akta o pristupanju i, dakle iz odredaba primarnog prava, mora je se uvažiti pri tumačenju Uredbe br. 73/2009, u mjeri u kojoj potonja odražava odredbe iz Priloga II. navedenom Aktu o pristupanju.

U tim okolnostima ne može se prihvatiti argumentacija kojom se želi osporiti jednakost, u smislu članka 10. Uredbe br. 73/2009, primjenjivih razina izravnih plaćanja u državama članicama koje nisu nove države članice i u novim državama članicama, a zbog toga što neprimjenjivost modulacije na izravna plaćanja koja ne premašuju 5.000 eura dovodi do toga da iznos izravnih plaćanja isplaćenih u 2012. godini u državama članicama koje nisu nove države članice – unatoč modulaciji od 10% – doista premašuje razinu od 90% svih izravnih plaćanja, što je razina koja je formalno dosegnuta u novim državama članicama. Naime, kako razina izravnih plaćanja primjenjiva prije modulacije iznosi 100%, bez obzira na iznose koji su stvarno isplaćeni u različitim državama članicama, ukupnu modulaciju od 10%, predviđenu člankom 7. stavkom 1. Uredbe br. 73/2009, valja smatrati smanjenjem u smislu članka 10. stavka 1. te uredbe o kojem treba voditi računa prilikom utvrđivanja jednakosti primjenjivih razina izravnih plaćanja. Naprotiv, uvažavanje nominalnih učinaka tih računica – osim pitanja broja poljoprivrednika koji primaju manje od 5000 eura u državama članicama koje nisu nove države članice i u novim državama članicama – postavilo bi i pitanje znatne razlike između iznosa izravnih plaćanja po hektaru isplaćenih u tim državama, čime bi apsolutna usporedba između razina plaćanja u tim dvjema skupinama država članica postala nemoguća. Naprotiv, izbor apstraktnog kriterija primjenjive razine izravnih plaćanja omogućuje izbjegavanje takvih razmatranja.

(t. 53., 59.-63., izreka t.1.)

3. Kada je riječ o dodatnim nacionalnim izravnim plaćanjima koja je u okviru programa jedinstvenih plaćanja po površini moguće dodijeliti u novim državama članicama koje su pristupile Europskoj uniji u 2004., odobrenje Komisije kojim je na temelju članka 132.stavka 6. Uredbe br. 73/2009 o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike uvjetovana dodjela navedenih plaćanja, ovisi o konkretnom i detaljnom ispitivanju predmetnih plaćanja, kojega su se stadiji nalazili

već u članku 1.c koji je u Uredbu br. 1259/1999 o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike unesen točkom 27. podtočkom (b) poglavlja 6.A Priloga II. Aktu o pristupanju iz 2003.

Naime, iako se i navedeni članak 1.c i članak 132. stavak 2. Uredbe br. 73/2009 u načelu odnose na sve nove države članice, iz stavka 4. svakog od tih članaka proizlazi da nova država članica koja dodjeljuje program jedinstvenih plaćanja po površini može dodijeliti i dodatnu nacionalnu izravnu potporu u skladu s uvjetima iz stavaka 5. do 8. svakog od navedenih članaka. U skladu s legitimnim razlogom primjene programa modulacije u novim državama članicama od 2012. godine, uključujući – kako sugerira uvodna izjava 17. Uredbe br. 73/2009 – i u odnosu na dodatna nacionalna izravna plaćanja, valja uskladiti mehanizam smanjenja kumuliranog iznosa izravnih plaćanja Unije i dodatnih nacionalnih izravnih plaćanja s mehanizmom modulacije samih izravnih plaćanja Unije. Tako, kada je riječ o navedenom kumuliranom iznosu, smanjenja valja uzeti u obzir samo kada se modulacija izravnih plaćanja Unije može primijeniti. U mjeri u kojoj – sukladno članku 10. stavku 2. Direktive 73/2009 – modulaciju nije moguće primijeniti na plaćanja niža od 300.000 eura, ni smanjenja se ne smiju primjenjivati na dodatna nacionalna izravna plaćanja.

S obzirom na to da se članak 7. stavak 1. Uredbe br. 73/2009 ne primjenjuje u državama članicama koje su Europskoj uniji pristupile u 2004., može se primijeniti jedino članak 7. stavak 2. navedene uredbe i u skladu s tim može se primijeniti jedino smanjenje od 4 postotna boda na iznose koji premašuju 300.000 eura. Stoga se mora utvrditi nevaljanom odluka koja nije poštovala paralelizam između modulacije izravnih plaćanja i modulacije dodatnih nacionalnih izravnih plaćanja, jer je naložila primjenu modulacije za 2012. na poljoprivrednike za koje ukupan iznos izravnih nacionalnih plaćanja i izravnih plaćanja Unije iznosi između 5 000 i 300 000 eura.

(t. 81.-87. i t. 2. izreke)

4. Vidjeti tekst odluke.

(t. 103.)